

Szolnok, 1908. június 3. – Bethesda, Maryland, USA, 2000. november 20.

Apja bank- és biztosítóintézeti igazgató volt. Jogot végzett Budapesten, a Magyar Királyi Pázmány Péter Tudományegyetemen. Tanulmányait Párizsban a Sorbonne-on folytatta, ahol nemzetközi jogi diplomát, majd Budapesten 1931-ben jogi és állam-tudományi doktorátust szerzett. A fővárosban folytatott ügyvédi gyakorlatot. 1935-ben belépett a Független Kisgazdapártba. A második világháború alatt katona, hadnagyként szolgált a 101-es légvédelmitüzér-osztagnál. A háború után bekapcsolódott a Független Kisgazdapárt újjászervezésébe. 1945 tavaszától az FKGP Budapest V. kerületi pártszervezetének pártigazgatója. Tagja lett a kerületi nemzeti bizottságnak. 1945. október 7-én beválasztották a budapesti törvényhatósági bizottságba. 1945. november 4-én a kisgazdapárt országos listáján nemzetgyűlési képviselővé választották. 1946–1947-ben az Elhagyott Javak Kormánybiztossága jogtanácsosa volt. Nagy Ferenc miniszterelnök 1947. júniusi lemondása és emigrációba kényszerítése után fokozatosan visszavonult a politikai élettől. 1947 októberében a Kisgazda Mozgóképüzemi Rt. jogtanácsosa egyben az igazgatóság tagja. 1948. december 1-jén családjával együtt illegálisan elhagyta az országot. 1949. január 5-én az FKGP Politikai Bizottsága kizárta a pártból, és visszahívta a budapesti törvényhatósági bizottságból. Először Svájcban élt, mint nemzetközi jogász a genfi ENSZ-központ alkalmazottja lett, majd szállodai titkár, később szállodaigazgató. 1953-ban az Egyesült Államokban költözött. Előbb az Amerika Hangja Rádió munkatársa, majd diplomáciai szolgálatot teljesített; a párizsi, a müncheni és a brüsszeli amerikai képviseleteken teljesített szolgálatot. 1949-től 1956-ig tagja volt a Magyar Nemzeti Bizottmánynak és a Magyar Parasztszövetség Emigrációs Szervezet választmányának.